

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Ülkemizde 6-17 yaş arasında olan yirmi milyon çocuktan, bir milyondan fazlası çalışma hayatının içinde yer almaktadır. Çocukların erken yaşlarda çalışmak zorunda kalmaları, çocuk işçiliği sorununu Türkiye'nin en önemli toplumsal sorunlarından biri haline getirmektedir.

Yoksulluk, eğitim sisteminin beklentilere yanıt verememesi göç, kültürel farklılaşma, ailelerin öğrenim düzeyi gibi nedenlerle ortaya çıkan ve işverenlerin ucuz işgücünü tercih etmelerinden beslenen çocuk işçiliği, çocukların ekonomik olarak istismar edilmelerine yol açmaktadır. Çocukların çalıştırılmaları, ekonomik istismardan daha öte bir anlam ifade etmekte ve bir insan hakları sorunu halini almaktadır.

Bu nedenlerle çocuk işçiliği ile ilgili sorunların ve alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla Anayasanın 98, İç Tüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ederiz.07.02.2012

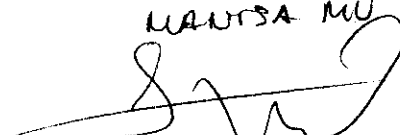

Ali Serindağ
Gaziantep MV.

Sedef Küçük
İstanbul Milletvekili

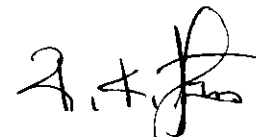
Osman Kaplan
Antalya MV.

SARINER İZ
KAYSERİ MV

M. Sevilülülülülülülülülülülül
Meyhan MV
Mehmet Sevilülülülülülülülülülül
Gaziantep

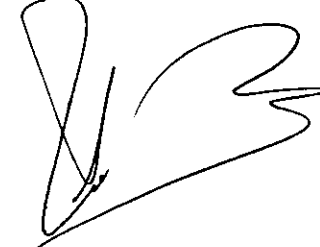
Hilmiye
Hilmiye Çimen
İzmir

Aylin Nazlıoğlu
Ankara MV.

R. Kösem Özkan
Burdur MV

Dr. Candan Yüceser
TEKİRDAĞ MV

Gerekçe;

BM Çocuk Hakları Sözleşmesi'nin 32'inci maddesi "çocuğun ekonomik sömürüye karşı korunmasını, riskli ya da eğitimini engelleyecek, sağlığına veya bedensel, akılsal, ruhsal, ahlaksal, toplumsal gelişimine zarar verecek işlerde çalıştırılmayacağına" vurgu yapmaktadır. Uluslararası Çalışma Örgütü'nün "En Kötü Biçimlerdeki Çocuk İşçiliğinin Önlenmesi Sözleşmesi" hükümleri, hükümetleri "çocuk işçiliğini önlemek ve bunun için gerekli önlemleri almak; çocukların en kötü biçimlerdeki çocuk işçiliğinden uzaklaştırılmaları için ücretsiz temel eğitim ve mümkün ve uygun olduğu takdirde meslekî eğitim sağlamakla" yükümlü kılmaktadır.

Ulusal mevzuatımız ve altında imzamız olan uluslararası sözleşmelerde yer alan yükümlülüklerle karşın çocuk işçiliğinin önlenmesi konusunda yeterli çaba gösterilmediği gözlenmekte, uluslararası kuruluşların desteği ve yönlendirmesi ile yürütülen bir kaç proje dışında bu önemli sorun görmezden gelinmektedir.

TÜİK'in en son 2006 yılında yaptığı araştırmaya göre 6-17 yaş grubunda bulunan çocukların yüzde altısı ekonomik bir işte çalışmaktadır. Bir diğer ifade ile çalışma hayatımız içinde yaklaşık bir milyondan fazla çocuk işçi bulunmaktadır. Bu çocukların bir kısmı fiziksel, zihinsel, eğitsel, sosyal, duygusal ve kültürel gelişimlerine zarar veren ve ulusal yasalarla uluslararası standartlara uygun olmayan koşullarda çalıştırılmaktadır. Büyük bir çoğunluğu kayıtdışı çalıştırılan bu çocuklar, hiçbir sosyal güvenlik hakkından yararlanamamaktadır. Çocuk işçiliğinin ülkemizde bu denli yaygın olmasının temel nedeni yoksulluk ve buna bağlı olarak eğitim haklarından yararlanamamak gösterilebilir.

Tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de tarım sektörü, çocuk işçiliğinin en fazla olduğu sektör konumundadır. Mevsimlik tarım işçiliği, özellikle yoksulluğun fazla olduğu Güneydoğu Anadolu bölgemizde yoğunlaşmakta ve en çok ilköğretim çağındaki kız çocukları etkilemektedir. Çocuklarımızın, yoksulluk nedeniyle eğitim hakkından yoksun kalmaları, yoksulluğu kuşaktan kuşağa aktarmakta ve çözümsüz kılmaktadır.

Çalışmak zorunda kalan bir milyonu aşkın çocuk işçinin yanı sıra, sayıları 50 ile 80 bin arasında tahmin edilen çocuk sokaklarda yaşamak ve çalışmak zorunda kalmaktadır. Bu rakamın yüksekliği aynı zamanda ülkemizde artan ve derinleşen yoksulluğun açık bir göstergesini oluşturmaktadır.

Gerek çalışma hayatı içinde yer alan gerekse sokaklarda çalışmak ve yaşamak zorunda kalan çocukları korumanın yanında, bu sorunla savaşımlı öne alan ve bu sorunun tamamen

ortadan kaldırılmasını amaçlayan stratejiler uygulanmalıdır. Çocuk işçiliğinin temel bir insan hakları sorunu olduğu göz ardı edilmeden, soruna ekonomik, sosyal ve eğitsel açıdan yaklaşacak ve bütüncül çözümler üretecek destek politikalarının saptanmasına gereksinim duyulmaktadır. Çocuk emeği istismarına karşı duyarlılığın artırılması için bakanlıklar, kamu kurumları, sivil toplum örgütleri, uluslararası kuruluşlar, üniversiteler ve ilgili kurumların işbirliği gerekmektedir.

Yukarıda anılan nedenlerle çocuk işçiliğinin önlenmesi ile ilgili sorunların ve alınacak önlemlerin Yüce Meclisimizce tespiti amacıyla bir Meclis Araştırması açılmasının yerinde olacağı düşüncesindeyiz.

SIRA NO	ADI SOYADI	İli	İMZA
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			
11			
12			
13			
14			
15			
16			
17			
18			
19			
20			

